

Caiguda de la -g- intervocàlica a *agulla*

(ALDC, II, 428. L'*agulla de cap*)

(Hem igualat els resultats amb [ɣ] i amb [ʎ] relaxada).

Agulla deriva del llatí ACUCULA, inicialment diminutiu de ACUS (cf. it. *ago*), com si diguéssim ‘agulleta’, però que va perdre aviat aquest sema. La -g- (< -C-) s’ha mantingut a la major part del domini, tret sobretot de dues àrees del valencià on ha desaparegut per absorció

de la [ɣ] en la [u] tònica, sons velars els dos. Si comparem l'àrea de *aiïlla* amb la de (*ar*)*rua* (vg. mapa 24), notarem que la d'aquesta darrere és més àmplia, perquè és una variant més antiga (s. XIV, i com a ‘carrer’, s. XII) que fins es troba a les Balears, mentre que *aiïlla* no coneix tradició escrita.

